

İkinci Bahar

– Eril ÖZALAN · 21 Mayıs 2024

Ceren içten içe duygusal, çevresine karşı duyarlı, samimi bir çocuktü babası 6 yıl önce kan davasına kurban gitmişti. Öyle olsun istemezlerdi ama orada yaşam o şekildeydi. Daha önce cerenin babası nazım beyin kardeşi de kurban gitmişti. Adı Aliydi. Ağır başlıydı dik kafalıydı dediğim dedik bir adamdı sonucu ortadaydı işte iki kardeş hayatlarından olmuşlardı.

Ceren'in annesi Asuman hanımdı. Güler yüzlü tatlı dilli eğlenceli bir kadındı kocası nazımı ilk günkü gibi seviyordu. Taki iki yıl önceye kadar. İki yıl önce mahallede ki marangoz Sami birden hayatına giriverdi. Aslında başta asuman evinin dekorasyonunu değiştirmek için gitmişti onun yanına. Ama sonraları birbirlerini gördükçe kalpleri aniden ısınmıştı.

Sanki ikinci bir bahar başlamıştı asuman için öylede oldu evlendiler. Ceren kabul etmek istemese de babasının yerine birini konduramasada olan olmuştu imzalar atılmıştı aynı evde yaşamaya başladılar. Sami'nin gerçek yüzü sonradan ortaya çıkacaktı. Üçkâğıtçının tekiydi Asumanın sahip olduğu evde gözü vardı ama hiç belli etmedi. Asumana sorsan doğru adam ama işler öyle gitmedi. Kumar alışkanlığı vardı ganyan bayisinden beri gelmezdi. Bencildi evinin rızkını oralarda yığıyordu. Eve şarap fıçısı gibi sarhoş geliyordu.

Ceren annesinin üzüntüsüne dayanamıyor içten içe huzursuz oluyordu. Sami Asuman hanımın elinden evini almaya hazırdu bunun için mücadele veriyordu. Asuman gündelik işlere gidiyor evin faturalarını zor ödüyordu. Pazar masrafını da görünce eline doğru düzgün para kalmıyordu. ama Asuman susmayı tercih ediyordu. Zaten kendi halinde bir kadındı kimsenin işine karışmazdı. İşte bundan kaybediyordu zaten. Ceren üniversite çağına geldi. Hukuk fakültesini kazanmıştı okumak onun için her şeydi. Üniversiteye yerleşti yerleşmesine ama Asuman'ın onu okutacak parası yoktu. Sami'de ayyaştı Asuman'ın elinden bir şey gelmiyordu iki bileziğini sattı kızına harcadı. Daha düzgün askeri ücretle bir yerde çalışmalıydı öylede oldu bir emlakçıda sekreterliğe başladı.

Sami yerinde durmuyordu o evi üstüne geçirmeliydi. Akşam olunca asumana yalan söyleyerek marangozhaneyi üstüne yapacam bir vekaletname ver de işlemleri halledeyim dedi daha sonra zaten amacına ulaşacaktı. Öyle de oldu asuman vekaletnameyi verdi aradan zaman geçti. Sami gece hayatında tanıştığı kadınları eve getiriyordu hem de asumanın gözüne sokar gibi asumanda alıp başını annesinin evine gidiyordu. Artık şiddette vardı. Neydi bu temiz kadınların böyle arsız heriflerden çektiği. Kendine yediremiyordu.

Bir gün dayanamadı annesinin yanın da hıçkırarak ağlamaya başladı. Çilesi bitmiyordu. Sanki asuman evde duvarların üstüne geldiğine inanıyordu. Kalbi kabarıyordu kanatlarını açmış kuş edasıyla derdini anlatamıyordu. İlk eşinin kıymetini o gün anladı asuman bu evlilik onun için hataydı. Ne yapacağını bilmeden yaşamaya çalışıyordu bu adamla kalbi çok kırıldı.

Bir gün Sami zil zurna sarhoşken bindi motora eve doğru yola çıktı. Motorda dengesini bile sağlayamıyordu. Yolunda giden aracın önüne kırdı ve kaza yaptı. Ambulans geldi asuman hanıma haber verildi hemen ameliyathaneye aldılar beyninden hasar almıştı. Kan kaybediyordu. Ameliyat iyi geçmişti

doktor asumana beyninin hasar aldığını davranışlarında değişiklik olabileceğini söyledi izleyip görecekti Asuman. Acaba ne değişecekti Samide nasıl bir adam olacaktı merakla bekliyordu. Sami'yi odaya aldılar bakımı iyiydi ne yaşadığını hatırlamıyordu. Asumanın eşi nede olsa bakacaktı. Aradan iki gün geçti Sami yavaş yavaş iyiye gidiyordu. Sami ona bakan eşine karşı mahcuptu ona çok acı şeyler yaşatmıştı. Şimdi farkına varıyordu evine el koyduğu kandırdığı kadın ona gözü gibi bakıyordu. Sami pişmandı. Sami konuştu

-hanım ben sana neler etmişim şimdi anladım beni affet olur mu

*affedilecek bir şey yok sen benim kocamsın bakacağım tabi deyiverdi

Sami biraz çekinerek birazda korkarak ben o vekaletnameyi evi elinden almak için istemiştim marangoz dükkanını üstüne geçirmek için değil ama çok pişmanın bu koşulda bile beni affedecek misin?

Asuman ederim elbet ancak hatalarını telefı eder içkiyi bırakır iyi koca iyi eş olursan her şeyi affederim. Ben seni sevdiğim için senle evlendim. Yoksa evlenmezdim deyiverdi. Her şeyin düzelmesini isteyen asuman Amacına ulaşacaktı.

Sami ilk iş sonsuz güvendiği karısına hediye olarak marangoz dükkanını onun üstüne geçirdi. Evide hiç düşünmeden geri verdi Asuman şimdilerde ikinci baharını yaşamaya başladı. Biraz geç olmuştu ama olsundu. Her şey yoluna girmişti. Mutluydular. Asumanın kızı Cerende artık Sami'yi bir baba gibi görüyordu. Hayat onlara ders olmuştu.